

רבינו חננאל

ופרקין הא דעבוד דלת
בהאי מבוי עוקם כרב
עבוד. דא"ג דאמר רב
הלכה כתנא קמא [הא]
אמר אין מוכין, כן,
כבי"ה ואלבאי דהנניה
דאמר עושה דלת. ולרב
אדא בר אהבה דאמר
הלכה ומורין כן, פריך רב
שיובי, כי לא עבדינן כתי
חומרי כגון שדרה ונעקרה
צלע מעקרה טריפה,
דסתרי אהדי. דחסינן

בשרה) חוליא וצל
הדה ונעקרה צלע אל
חוליא, אבל תרי חומי
ללא סתרי אחרדי עבדין.
וכבר פירשנו שמועה זו
ברק אילו חסרונ בדי
תנ כמה חסרונ בשרה
כדי שנטל מן חיי ימות.
ולעניין טריפה תנ זה
הכלל כל שאין כמה חיה
טריפה, וכן שאתה
עושה חוליא אחת טריפה,
ולעניין טומאה [אם חסר]
חוליא אחת [אחתי] מטמא
בזאה דהו ואתהן זה את
זה. **פי' [אחתי] תרי**

חומרי דסתר אהרדי, נגן
דרדד וגולגולת דבן
ברחיוויד חיי שישלג מן
החיי יכמה גבי טומאה
והחיי כסורן ברשדד
ולא ידד מוטמ באהל
בית שמא אומרים שחיי
חוליות ביה חילל אומרים
אחז, וחולקתם דבית
שמא סביר לא מיד עד
דאשאלתמו) ודאשאלת
מימתי חיי חוליות. ובית
החילל סביי כשתנטל
חילל אחז מיי וכלו
החוזא ראשו. וכל נחמי
כבית החילל לחשבו מן
ולטמא כבוע מן
לכשיות לגמרי [אנין]
טמא מכל חיי חסות.
והי שישלג מן החילל
כא כשתנטל מנגו חוליא
אחז אינו מן אלז חיי חזא
[כבש]. אינו מטמא
מטמא. אבל לטמורי מטמא
כבית החילל ובאהל כבית
שמאי לא, איפשר, דא
דקיקר דסממא דהרדיוו

עליה כדי שינטל מן החי
וימות ואיך איפשר (להלל)
[וּמְרֹאֲשׁ] בשעה אחת
בית שמאי חי לבית הלל
ומי. ויכין ששינוי בטריפה
נמ. זה הכלל כל שאין
במינו חיה טריפה, אמר
שמואל וכן לטריפה,
ושנוי במשנתנו אדם
אינו מטמא עד שתצא
נפשו וּפִי' גוסס וכו',
ההוא ארשיהא אצ"ש
שמפרסין טמאין כזב
הטאה שמפרסכת. ומי
שינטלה ממנו חלולא אחי
לבית הלל כאילו ההואו
ארשיהו. יתיב בר יוסף
ואמר ר' דמי' ריבד

חוליא צהדה טרפה (עי' חולין
ט"ז וגם הוא כמת כז"ה).

בגוץ שדרה וגולגולת. משמע דוכן לטרפה אתרווייהו קאי ואם תאמר מאי קאמרי צ"ה כדי שיטעל מן החי וימותו לבי"ש נמי מיית בשיעורא דידהו ועוד מאי קמ"ל רב יהודה דלמך וכן לטרפה לענין גולגולת כיון דמיית בה וי"ל דרגילותה הוא למות על ידי נטילה בחסרות מועט מעל ידי רקיבה וחולי וא"ת

והאיכא צבג"ר ושב שמעתתא והסמך
הו חסרון בשדרה ואמאי לא פריך ממי
מגולגולת וי"ל דחסרון גולגולת דטריפה
היינו משום דסוף הקרום של מוח
ליפסק והי בכלל י"ח טריפות אבל
שדרה לא הו משום סוף החוט
ליפסק ולפילו לנמוח מפרשות דליכא
טריפות בפסיקת החוט איירי:

וְיָמִינוּ כְּמֵה בְּנֵי אָדָם שֶׁיִּטְלֹם הָרֵבָה מֵעַם
וּגְלָגְלָתָם וְלֹא יִקָּבֵץ הַקְּרוֹם וְחוּי וְיִזְרֹל דַּחְקֵרֹן
הַבּוֹלְגוֹלָת הִיא עַם הָעֵלְיוֹן וְעֵלְיוֹ וְעֵלְיוֹ
לֵאמֹר לִמְדִּי דְבַרְהֶמָּה בְּכֹסֶ'ג צִדְקוֹת קְרוֹם
הָעֵלְיוֹן וְתַרְפִּי הַיִּינוּ מֵאִם דְּקוֹר הַחֲמֻסָּה
לִיפְסֵק אֲבָל בָּדָס אֵין סוֹפוּ לִיפְסֵק לִפִּי
שְׁהוּ קָשָׁה וְחוֹק בָּדָס יוֹמֵר מִצְהָמָה וְלֹכֵךְ
רִיחִי חֲסִרֵּי הַעֲלֵם אֲבָל לִמְדִּי עַד לִדְחִיקוֹב
תַּחֲמָה אֲדָם וְצוֹמָה שׂוֹר בְּדִין בָּדָס בִּין
בְּצִמְמָה כִּי נִפְסֵק הָעֵלֵם עִם הַקְּרוֹם סוֹף
הַחֲמֻסָּה לִיפְסֵק (2) :

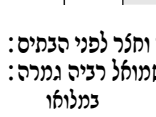
וְנִהְיָ בּוֹ ב' עִישׂוּרִים. מפרש
 ב' ירושלמי שטישר על תנאי
 וחללו ונתנו לעניים: **בַּקָּעָה מִבָּאֵן**
 ובקעה **מִבָּאֵן** מִיבַעֲיָא: וְנָא מִשְׁמַע
 לֵיהּ דְּלֹאֵת לְאִשְׁמוּעִין דְּלֹאֵת' דְּבֵי אִשְׁמֵת
 הִפְתָּה אֲלֵהּ אִמִּי לְאִשְׁמוּעִין דְּקֹרֵת
 בְּזֹרֶת הִפְתָּה: **אֵם** הִיָּה מִבּוֹי בִּלָּה
 לְרַחֲבָה אִינוּ צִירֵךְ בּוֹ. פִּירַשׁ רַש"י
 דִּפְרָשָׁה רַחֲבָה כְּגֹדֵל אִימֵרִי דְּלֹאֵת
 מֵאִי אִשְׁמוּעִין דְּלֹאֵת אִשְׁמוּעִין דְּלִין
 רַחֲבָה אֲסֻרָּתָה עַל הַמְּבֹי לֹא אִינְטֵרֵקֵת
 דְּרַחֲבָה לֵית בָּהּ דְּיוֹרִין כְּדֹאֲמֵרִין בְּפ'
 ב' (ד' דד): גְּבִי רַחֲבָה דְּהוּהּ בְּפֹס

נהרא מאן דשרי
 דיורין והלכתא
 הגדה
 אפילו מאן דאסר
 ארבע למימר דליירי
 ברחצה שכל אחד
 היה חלקו מצורב בה
 ברחצה וארבע למיחש
 שמה כל אחד יבטח
 בחלקו כדאמר
 בסמוך (א) ע"כ:
 דבעי למימר אין צריך כלום אפילו לא
 עירבד אבל חזר לדת ביה דיורין
 אסור עד שיערבו דסבר גמול מצחוק
 ושוב מצפנים אינו ידון משה לחי
 ופתח ויכלה לאמנע רחצה איירי

ולא חשיב ליה כמפולש משום דציליאתו מן המצוי יש מקום לנטות לכאן ולכאן ולא אחי למישרי מפולש:

דאָס
רש לוי רב יהודה לרב יוסף ממי קבל
מל הרחצה שכנגדו לרה"ר. רחצה היקף
רחצה אלף ראש
וי כזולת שכנגדו
והא ליכא למימר
דרחצה לא בעיא
ן דשרי לטלטלי
א רבינא לקולא

The diagram shows a cross-section of a mikveh. On the left, a staircase labeled 'מבוי' (Mibayit) leads down into the water. The water level is indicated by a line. The walls of the mikveh are labeled 'מבוי' (Mibayit) and 'מבוי' (Mibayit). The door is labeled 'מבוי' (Mibayit).

מעריב, ואוקימאנ במבואות המפולשות לרה"ר, מחלוקת תנא קמא וחנניה בסרטיא או פלג ובקעה מיכן עושה צורת הפתח מיכן ולחי או קורה מיכן. ומסיים בה משמיה דרב יהודי אם היה אינו צריך כלום, פ' רחבה זו יש בה בתים ודיוורין והיא מפולשת לרה"ר. אמר ליה אבי

(א) דברי רבינו כמסורסין ונראה דל"ל כגון שדרה שטיטל ממנה חוליא בלא אלע או שנעקר אלע ממנה וזהו (נ"ב) דסתרי אהדידי אלל תרי חומרי כו'. (ג) נראה דל"ל ואי אפשר כלל לומר בשעה אחת הוא כמי

ורבי יהושע: צפרים הזהב צבצב מלמעלה (ד' ע"ט): ואיבעיתא אימא:
הרואה לעשות דקמני לאו צית שמאי וצית הלל דווקא נקט דעל כרחיק
כצ"ה צעי למיעבד אלף אפלוותא דשאר תנאי בעלמא קאי דפליגי
בעלמא בשאר מילי כגון אלו מחלוקות דצית שמאי וצית הלל כלומר כי
היכי דפליגי צית שמאי וצית הלל
צדרי מחלוקתן: מכל מקום. צרימא

(ללא) מתחלה וקשיא לנהרדעי דעבוד
כתרי חומרי: הלא. כתנא קמא:
ואין מורין כן. אלא כחנניה דבצי
לחמות: דספח אהדי. תרי תנאי
דפליגי מר מחמרי ומר מיקל טעמא
דחומרי דמר צבאי הוה קולא דזכותא
אחרייתו וטעמא דקוליה דמר צבאי
הוה חומרא דזכותא אחרייתו מאן
דעבד בהנך תרי דוכתי לחומרא
מיקרי כסיל דהא חד טעמא הוא
דהכא הוה חומרא והכא הוה קולא ואי
ההוא טעמא סבירא ליה ליעבד
קוליה וכחומריה: גוון שדרה וגוולות.
של מל דאיפליגו דה לציית שמאי לא
הוה חסרון אלא צב' חוליות ואם חסרה
חוליה אחת עדיין מטמא צבאל וגבי
טריפה נמי לא הוה חסרון וכסירה והו
טעמא דצית שמאי חומרא לגבי מת
ולצית הלל דאמרי חסרון הוא הו
חומרא לגבי טריפה ומאן דעבד
בטריפה כצית הלל וכסיה שמאי צמת
הוה חסיל דהא חסרין עובדי ארבע

(א) [צרכות נב. פסחים קיז]

[illegible]

נגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

במ' אמר לי' אביי לר"י
הא דר"י דשמואל היא.
לקמן דף פה ע"א יבמות
יח ע"א כמזכיר דף יב
ע"ב:

מזוסף רש"י

[illegible]

ניסים גאון

ובגלגולת בית שמי
אומרים כמלא מקדח.
בכמשנה שנו באיה מקדח
אמרו בקטן שלרופאים
דברי ר' מאיר. והכמים אנו
פירוש שלו במסכת בכורות
אמר רב תחליפא בר אבדי
כו'. ובגמ' דבני מערבא גרס
הרצה לעשות הפנים שמור
לעניים. והניח הכסף שמור
אשר תאוו נפשך. שאם יהי

[illegible]